

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa E. M.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa koszty postępowania
kasacyjnego w kwocie 3.600 (trzy tysiące sześćset)
złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez powódkę E. M. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 stycznia 2013 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca powołała się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c., a mianowicie występowanie istotnego zagadnienia prawnego, którego wyjaśnienie ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r.,

V CSK 75/06, nie publ.), z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, niepubl. i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, niepubl.).

Skarżąca uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania koniecznością wyjaśnienia, czy uchwalenie i obowiązywanie w art. 7 ustawy z dnia 6 lipca 2001 roku o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz. U. nr 97, poz.151 ze zm.) normy prawnej niekompletnej (blankietowej) jest działaniem zgodnym z prawem krajowym i międzynarodowym oraz czy brak podjęcia przez właściwe organy działań zmierzających do uzupełnienia tej normy przez wydanie przepisów odrębnych stanowi zgodne z prawem działanie Skarbu Państwa.

Przedstawiona przez skarżącą kwestia prawna jest przedmiotem szeregu zbieżnych orzeczeń Sądu Najwyższego układających się w konsekwentną linię orzecniczą, z której jednoznacznie wynika, że niewydanie odrębnych przepisów, o których mowa w art.7 wskazanej ustawy nie uzasadnia odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa za tzw. zaniechanie legislacyjne (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2012 roku, III CZP 94/12, OSNC 2013, nr 7-8, poz.85, wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 września 2012 r., I CSK 59/12, OSNC 2013, nr 4, poz.51, z dnia 6 września 2012 r., I CSK 77/12, niepubl., z dnia 6 września 2012 r., I CSK 96/12, niepubl., z dnia 15 lutego 2013 r., I CSK 345/12, niepubl., z dnia 29 czerwca 2012 roku, I CSK 547/11, niepubl.)

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[aw]

db